

röpCE

A CE-Szövetség havonkénti körlevele I. évf. 3. szám Kolozsvár, 1999. Március 25.

*Krisztus "testi élete idején könyörgésekkel és esedezésekkel,
hangos kiáltással és könnyek között járult az elé, akinek
hatalma van arra, hogy kiszabadítsa őt a halálból. És
meghallgattatott istenfélelméért." (Zsidók 5,7)*

Március utolsó napjaival elkezdődik a nagyhét. A Zsidókhoz írt levél apostol-szerzője magasan szárnyaló, remek teológiai fejtegetései között felvillant egy megdöbbentő képet (emléket, értesülést?). A 7. Vers, mi szerint Jézus földi élete utolsó óráiban hangos kiáltásokkal, zokogva és vergődve könyörgött életéért, ez csak a nagycsütörtök éjszakai Gecsemáné-kerti jelentre vonatkozhat. Van egy giccses, színes ábrázolás: Jézus szép fehér-kék köpenyben, ragyogó holdfényben ül az Olajfák hegyének oldalában, csendes merengéssel nézi az alant elterülő Jeruzsálemet és bizonyára magában, halkan imádkozik. Nem így volt. A megkínzás és kivégzés ellen minden idegszálával tiltakozó egészséges ember rémült könyörgése volt. A kereszten, haláltusájában alig hallatta szavát. Itt most ordítva kéri mennyei Atyját, aki iránt mindig feltétlen bizalommal viseltetett, akinek gyermeki engedelmisséggel alávetette magát (noha volt saját akarata), hogy múltját el tőle ez a szörnyű ítélet. Biztos elhangzott: „Neked, Atyám, van hatalmad arra, hogy kiszabadíts ebből a szégyenletes, lealázó kivégzésből, e hosszú, rafináltan megnyújtott haldoklásból.” A teli pohár jelképezheti nem csak az áldást és hálaadást, hanem Isten lesújtó ítéletét is. Zakariás „részegítő pohárnak” mondja a Jeruzsálemet körülvevő népeket fenyegető ítéletet (12, 2). Ézsaiás 51-ben a „harag pohara”, 17. vers és a „tántorgás pohara”, 22. vers szintén az ítéletet jelenti. De jó lenne nem inni ki az igazságos Istennek az ember lázadása miatti haragjának ezt a keserű-keserves poharát! A hűséges, mindig engedelmes Fiú kétségbeesetten könyörög életéért és MEGHALLGATTATIK.

Vajon így történt? Elvétetett Tőle a keserű pohár? És a Kálvária út? És a Golgota? Az embertelen kivégzés rablógyilkosok közt? Tévedett volna az ismeretlen nevű apostol? Ismét egy ellentmondás a Biblia könyvei között a liberális biblia-kritika öröme? Már pedig „a teljes Írás Istentől ihletett” és elfogadásra méltó, „nem bontható fel!”(Jn10,35), azaz „az Írást nem lehet érvényteleníteni”, ha Isten Igéje azt mondja, hogy „meghallgattatott istenfélelméért”, akkor azt el kell fogadjuk. Legfeljebb ez a „meghallgattatás” nem éppen úgy adatott, amint azt mi elvárjuk. Hogy van hát? Azt hiszem alázattal el kell fogadjuk, az Úr Jézus példáján okulva, hogyha késik kéréseink meghallgatása, ne higgyük keserűen, vádaskodva, hogy elfordult tőlünk. Késik, de nem késik el. Még csiszolni, faragni kíván ömberünkben, hogy az Ő Fiához hasonlatosak legyünk, a neki szentelt életre alkalmasak. Hisz a gyermeki alázat és hűség örök példáját Fia is abból, amit eladdig soha nem tapasztalhatott: „szenvedéseiből tanulta meg az engedelmisséget”. Nem mintha nem lett volna meg benne erre mindenkor a készség, de más dolog a készség és más dolog a megvalósítás. Nem beszédben áll az Isten Országa, hanem jócselekedetekben megnyilatkozó szeretetben. Hiszen a hit cselekedetek nélkül halott.

Jó lenne megtanulnunk, hogy Isten nem siet (olykor sürgetésünkre sem) és nem késik. Nem alszik a te őriződ, hanem a maga idején teljesíti akaratával egyező kéréseinket, messze reményeinken felül, hiszen mást sem akar, minthogy boldogok legyünk előtte, az Ő Országában... Kétségeskedésen, megaláztatásokon, háborúságon (Csel 14,22) át készülünk e röpCEdula olvasóival, minden hivatalos reformátussal, sőt minden Istengyermeke-keresztyénnel együtt átélni börtönben és bűnbánatban a Jézus haláláról való megemlékezést, aki bár a keresztet nem kerülhette el, mégis meghallgatta Őt az Atya, s kérésére a feltámadással felelt. Készüljünk arra az üdvösségre, amit az engedelmes Fiú szerzett mindazok számára, akik hallgatnak rá és követik Őt.(Zsid 5,8)

Karczagi Sándor, Nagyszalonta

***A Feltámadottba vetett reménységgel kívánunk áldott húsvétot
mindenkinek!***

Hírek, tudósítások:

Születések: Vicsai Rebeka (János és Adél első gyermeke, Szamosardó), Berei Anna (Csongor és Emese második gyermeke, Érmihályfalva), Szilágyi Abigél (Béla és Anita második gyermeke, Pittsburgh, USA), Tordai Sós Veron (Attila és Kata első gyermeke, Kolozsvár).

Isten iránti hálával közöljük minden testvérünkkel, hogy a CE Szövetség I. Országos Ifjúsági Konferenciáját tartja Bálványosváralján, április 30.-május 2. között. A konferencia lehetőséget akar teremteni a különböző ifik számára, hogy egy teljes hétvégét egymás megismerésének, a közös igeolvasásnak, imádkozásnak, vagyis a közösségi együttlétnek szenteljenek. A konferencia témája a: „Tegyetek tanítványokká minden népeket!”(Máté 28,19) igei felszólítás lesz. Részvételi díj 30.000 lej (két éjszakai szállás, valamint hatszori étkeztetés). Mivel ez az összeg nem fedezi a valós költségeket, ezért adományokat szívesen fogadunk. Az utazást mindenki maga állja. Adományainkkal segíthetünk olyan fiatalokon, akik részt szeretnének venni a konferencián, de anyagi nehézségeik ebben meggátolnák őket. A részvételi szándékot április 10.-ig írásban vagy telefonon kéri a szervezők a Genézium társaságnál: Kolozsvár, str. Taietura Turcului nr. 4 – 3400 Cluj-Napoca, tel: 064-187948. Hordozzuk imádságban ezt a találkozót!

Székyudvarhelyi testvéreink részletes beszámolót küldtek tevékenységükről. 1992-től működnek szövetségi keretben, hat taggal. Erről így írnak: „A Szövetségbe való belépésünk önként és tudatosan történt, vállalva a Szövetség alapelveit. Mi ösztönzött a belépésre? A mi Istenünk felénk lehajló szeretete, az Ő Fiában, a mi Urunk Jézus Krisztusban, melyet a golgotai kereszthaláljában tanúsított felénk, valamint azon hitben járó testvéreink példás életvitele, mint a volt CE Szövetség tagjai, akiket az Úr eszközül használt számunkra a Krisztusban való hitünk erősödésében, akik közül némelyek már az Úrnál vannak, mások meg az Úr kegyelméből köztünk szolgálhatnak.” Udvarhelyi testvéreink diakóniai szolgálatot végeznek a Református Mentő Misszió keretében, betegeket, öregeket egyedülállókat látogatnak, rászorulókat segítenek élelemmel, pénzzel. A misszió ügyét személyes bizonyágtételekkel, kazettás evangélizálással, lelkigondozással, minden emberért való imádkozással és nem utolsó sorban anyagi hozzájárulással igyekeznek előbbre vinni.

Köszönjük beszámolójukat, imádkozunk érettük, szolgálatukért.

Imádkozzunk Vasvári Zsófi néniért, aki koponyaműtéten esett át, valamint Kis Kasza Sándorné, Ilonka néniért is, aki rákos. Adjon Isten nekik felépülést betegségükből, vagy akarata szerint készítse őket a hazaköltözésre.

Marosvásárhelyi atyánkfiai jelezték, hogy havonkénti házastalálkozó indult a Filotea klub termében. Első alkalommal február 21-én Szabó Lídia tartott előadást Családi grádicok címmel, majd március 21.-én Visky Péter Másság a családban témáról beszélt. Szeretnénk ezekről a találkozókról röviden mi is beszámolni. Reménység szerint a következő számunkban ízelítőt kaphatunk belőlük.

Végül Szilágyi Sándor ügyvezető-elnök felhívását közöljük. Talán emlékeznek rá az atyafiak, hogy a CE Szövetség múlt évi konferenciáján, a közgyűlésen olyan elhatározás is született, hogy Kolozsvárott titkárságot hozunk létre, melynek feladata kiépíteni, megszervezni és ápolni a kapcsolatot elsősorban a tagsággal, de ugyanígy más szervezetek, fórumok irányában is. Nos, az első ilyen kézzelfogható jele ennek a munkának, hogy – reménységünk szerint – a tagság között mind szélesebb körben olvasható a RÖPCE. Visszajelzések már érkeztek és várjuk a továbbiakat is.

Ezzel kapcsolatosan, meg egyáltalán titkárság működésével kapcsolatosan szeretnénk jelezni azt a vetületét is a dolognak, hogy legalább egy minimális költségvetésre is szükség van. Közösségekben beszélgettünk erről a kérdéstről, és az a vélemény alakult ki, hogy ha a mintegy 500 fős tagság egyöntetűen melléállna, akkor tagonként havonta 5000-10000 lejese céladománnyal a befolyó összeg tulajdonképpen elég lehetne a költségek fedezésére. Ennek érdekében kérjük, hogy a helyi közösségek juttassák el adományait a megyei központokhoz, akik majd továbbítani fogják azt az alábbi címre.

Híreket, beszámolókat az alábbi címre várunk:
Adorján Kálmán, str. Bisericii Ortodoxe nr. 7, 3400 Cluj.
Tel: 064-199734. E-mail: kalevace@mail.dntcej.ro